USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **RATO reality s.r.o.**, IČ 24178802, sídlem Lannova 2061/8, Praha 1, zastoupená JUDr. Milanem Veverkou, advokátem, sídlem U Hřiště 470, Nový Jičín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. června 2017, č. j. 25937/17/5100-41453-712140, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. ledna 2018, č. j. 22 Af 85/2017 - 48,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce JUDr. Milana Veverky, advokáta, sídlem U Hřiště 470, Nový Jičín, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též stěžovatelka, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno devět zajišťovacích příkazů na dosud nestanovenou daň z přidané hodnoty vydaných Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj v dubnu 2017.

[2] Nejvyšší správní soud v rámci řízení zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Dospěl přitom k závěru, že stěžovatelka podala kasační stížnost předčasně.

[3] Stěžovatelka byla v řízení před krajským soudem původně zastoupena daňovým poradcem, společností Daně & Daně s.r.o. (plná moc je založena na č. l. 8 spisu předloženého krajským soudem). V průběhu řízení zastoupení stěžovatelky převzal JUDr. Petr Hampel, advokát, který tuto skutečnost krajskému soudu oznámil společně se žádostí o přednostní projednání a rozhodnutí věci dne 29. listopadu 2017 (plná moc je založena na č. l. 39 spisu krajského soudu). Krajský soud však tuto změnu nezohlednil, v záhlaví svého rozsudku označil jako zástupce stěžovatelky společnost Daně & Daně s.r.o. a tento rozsudek jí též (coby domnělému zástupci stěžovatelky) doručil.

[4] Za takové situace nelze než konstatovat, že rozsudek krajského soudu nebyl stěžovatelce [respektive jejímu „aktuálnímu" zástupci – srov. § 42 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.")] řádně doručen.

[5] Rozhodnutí krajského soudu lze přitom napadnout kasační stížností ve lhůtě do dvou týdnů po jejich doručení (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Z ustanovení § 102 s. ř. s. dále vyplývá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti *pravomocnému* rozhodnutí krajského soudu; právní moc rozsudku je přitom spojena s jeho doručením (§ 54 odst. 5 s. ř. s.). Ustanovení o lhůtě k podání kasační stížnosti přitom nelze interpretovat jen jako stanovení nejzazšího okamžiku, kdy může být kasační stížnost podána; ostatně ve vztahu k tzv. opomenutým osobám zúčastněným na řízení zákon výslovně stanoví, že lhůta začíná běžet *ode dne* doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy počíná stěžovateli běžet až po doručení napadeného rozsudku krajského soudu. To, že již vyhlášením rozsudku je rozsudkem, resp. jeho výrokem soud vázán, nutně nesouvisí s určením počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti a s procesní podmínkou (alespoň relativní) pravomocnosti napadeného rozsudku v kasačním řízení.

[6] Ostatně rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již ve svém usnesení ze dne 4. listopadu 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, č. 281/2004 Sb. NSS, dospěl k závěru, že proti usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jež pro nedoručení nenabylo právní moci, nelze brojit kasační stížností, resp. že je předčasná, a musí být proto odmítnuta (předtím usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. června 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41). V citovaném usnesení tento důsledek rozšířený senát spojoval právě s důsledkem doručení spočívajícím v nabytí právní moci (výslovně přitom odkazoval na § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

[7] Stěžovatelce nehrozí odepření přístupu k soudu, neboť rozsudek dosud nebyl JUDr. Hampelovi, který stěžovatelku v řízení před krajským soudem na základě plné moci ze dne 27. listopadu 2017 zastupoval, řádně doručen, a lhůta pro podání kasační stížnosti tak ještě vůbec nezačala běžet. Krajský soud bude nyní povinen opravit záhlaví svého rozsudku tak, aby údaje o zástupci stěžovatelky odpovídaly skutečnosti, a řádně jej tomuto zástupci doručit. Teprve v okamžiku doručení rozsudku krajského soudu v souladu se zákonem stěžovatelce začne běžet lhůta pro podání kasační stížnosti (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. července 2018, č. j. 6 Azs 195/2018 - 29).

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) aplikovaného na základě § 120 s. ř. s. odmítl jako předčasnou.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud zároveň o vrácení již zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovatelce (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu